

Několik poznámek o německém dělostřelectvu proti letadlům.

(Dokončení.)

DPL. v útoku.

Jednotky DPL. chrání především rozčlenění útočných sil a zasazení dělostřelectva. Dále jim přísluší podporovat vlastní vzdušné pozorování.

Jednotlivé baterie DPL. nutno umístit co nejvíce vpředu, aby bylo možno postřelovat nepřátelské letouny na velké dálky před vlastní linií.

Byla-li nepřátelská linie prolomena, je třeba zabezpečit včas toto místo proti nepřátelskému leteckému pozorování a útoku (čl. 342).

DPL. v obraně.

Během přibližování nepřítele přísluší DPL. zabránit nepřátelskému leteckému pozorování. K tomu účelu je potřebí, aby části DPL. byly předsunuty co nejdále dopředu, po případě před pásmo odporu.

V okamžiku, kdy nepřítel zasazuje dělostřelectvo, nutno soustředit prostředky DPL. tak, aby byl chráněn prostor vlastního dělostřelectva a zajištěno nerušené zásobování střelivem.

Před samým útokem a během něho třeba chránit mimo dělostřelectvo i zálohy. Byl-li zjištěn směr hlavního úsilí nepřátelského útoku, je třeba přeložit těžiště vzdušné obrany do tohoto prostoru. Na místa, kde lze očekávat útoky s malých výšek, je třeba předsunout baterie lehkého DPL. nebo kulometry p. l. (čl. 470).

Během ústupového boje je hlavním úkolem DPL. rušit nepřátelské vzdušné pozorování; obrana proti útokům ustupuje na druhé místo.

Výjimečně může být užito DPL. ke klamání nepřítele (čl. 500).

Sluší podotknout, že k splnění vyjmenovaných úkolů třeba početného, silného a velmi pohyblivého systému DPL.

Z úkolu plyne dále, že decentralisace velení OPL., organisované v rámci armády, je nutné; je ovšem třeba při těchto decentralisačních

snahách postupovat opatrně, aby zasazených jednotek DPL. bylo plně využito. Nesmíme pouštět se zřetele, že DPL. je zbrání k obraně prostorů; přílišnou a nedostatečně promyšlenou decentralisací mohli bychom snadno oslabit sami sebe.

O problému decentralisace velení OPL. pojednám při jiné příležitosti.

DPL. při ústupu po přerušení boje.

Při ústupu chrání OPL. zvláště citlivá místa: přechody přes řeky a úzká údolí (čl. 520).

DPL. v boji o vodní toky.

Vzdušnou obranu při přechodu vodních toků nutno zajistit včas pozemními prostředky OPL. K spolupráci může být též povoláno stíhací letectvo (čl. 570).

V útoku chráníme přecházející vojska a stavbu mostu lehkým dělostřelectvem p. l. a kulomety p. l., které se včas umístí na druhém břehu. Je žádoucí, aby část DPL. byla tam umístěna ještě před zahájením stavby mostu.

Valná část prostředků OPL. však zůstává na vlastním břehu tak dlouho, dokud většina vojska nepřejde vodní tok.

Často bude nutné chránit důležité mosty i později, aby doprava (zasobování) na těchto místech nebylo rušeno nepřátelským letectvem (čl. 587).

V obraně vodních toků je úkol DPL. rušit nepřátelské vzdušné pozorování. Prostředky OPL. nutno umístit v prostorech příznivých pro přechod nepřítele a tak daleko vpředu, aby nepřátelské pozorovací letouny mohly být postřelovány na velké dálky. Nutno předvídat rychlé přemístění do prostorů ohrožených nepřítelem.

Při ústupu přes vodní toky se umístí prostředky OPL. na obou březích tak, aby byla chráněna stavba mostu a přecházející vojska.

DPL. při operacích v horách.

Použití DPL. naráží velmi často na obtíže, které vznikají nedostatkem dobrých silnic, méně únosných mostů a nesnadným pozorováním vzdušného prostoru.

Proto je třeba dbáti toho, aby prostory neskýtající žádného skrytu, pak místa zranitelná i při útoku s velkých výšek byla včas chráněna prostředky OPL.

To se týká zvláště přístupů do hor, křižovatek, důležitých údolí a přechodů (čl. 609).

Zásady pro použití DPL. při obraně důležitých míst.

Při obraně velikých měst a rozsáhlých průmyslových středisk je třeba si uvědomit, že nelze chránit všechno.

DPL. nutno soustředit kolem nejdůležitějších částí oněch komplexů.

Zásada, kterou Němci vyslovují, je nesporně velmi správná a je dnes zdůrazňována ve všech státech, které počítají s činností DPL.

Není bez zajímavosti konstatovat, že protiletectví dělostřelci projevují velmi často tendenci proti tomuto základnímu pravidlu se prohršit. Velkou úlohu tu má soucit a nesprávná snaha vyhovět všem.

Dobrá vůle i soucit musí ustoupit před neúprosným požadavkem, který diktuje technika nemající srdce a neznající kompromis.

Podmínky pro úspěšnou činnost DPL. musí však být chápány nejen orgány vojenskými, nýbrž i civilním obyvatelstvem, které, jsouc nesprávně poučeno o možnostech DPL., je ochotno očekávat od něho zázraky.

Chceme-li obyvatelstvo v zápolí pro případ války ušetřit nepříjemných překvapení, musíme se postarat o to, aby o účinnosti zbraní, které obstarávají OPL., bylo náležitě poučeno. To patří dnes k výchově národa pro válku.

Je třeba zažehnat předem každé nedorozumění, které může vzniknout mezi civilním obyvatelstvem a odpovědnými orgány vojenské

správy a k němuž došlo za války v Anglii a ve Francii, protože civilní obyvatelstvo nebylo informováno o technických možnostech protiletectvé obrany.

Každý rozpor mezi obyvatelstvem a vojenskou správou za války je zvláště nebezpečný, poněvadž ho může být neodpovědnými živly a poraženci využito k šíření nespokojenosti a poraženectví.

Při obraně důležitých míst jde o kanony různých ráží, kulomety, světlomety, jejichž činnost se kombinuje s prostředky pasivními.

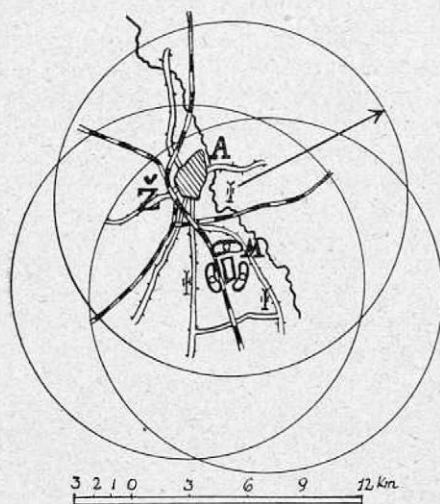
V následujícím příkladu, který sestavil major W. Pickert, je pojednáno o použití těžkého a lehkého DPL. při obraně vojensky důležitého objektu.

N á m ě t: viz náčrt.

Vojensky důležitý objekt M ležící v blízkosti místa A má být chráněn proti útokům ze vzduchu.

Prostředky: 1 oddíl (3 baterie) těžkého DPL.

1 baterie (3 čety) lehkého DPL.

0 = četa lehkého DPL.

II = baterie těžkého DPL.

Ž = železniční uzel.

A = město.

M = vojensky důležitý objekt.

Poloměr okruhu účinnosti baterií těž.

DPL = 9 km.

Vzdálenost bat. těžkého DPL. od chráněného objektu = 3 — 3½ km.

Vzhledem k zásadě vyslovené autorem, že nejméně pravděpodobný směr náletu je nejpravděpodobnější, nutno brát v úvahu všechny směry náletu, což znamená, že podmínky střelby DPL. musí být do všech směrů stejné.

Tomuto požadavku vyhovuje umístění prostředků, jak je patrné z náčrtu. Přesto, že v blízkosti místa M leží rozsáhlá osada „A“ s důležitou železniční křižovatkou „Ž“, je těžiště obrany voleno tak, jak to vyžaduje úkol.

Lehké DPL. je soustředěno kolem objektu „M“ a má za úkol čelit náletům s malých výšek.

Trojúhelníková sestava těžkého DPL. kolem místa „M“ zřejmě naznačuje, že jí přísluší střelba na letouny útočící s velkých výšek.

Byla by zřejmá chyba, kdyby velitel ve snaze chránit komplex A, M, Ž (město, objekt a železniční křižovátku) uvolnil sestavu DPL. na újmu silné blízké obrany nejdůležitějšího místa.

O obraně noční se zmiňuje autor jen několika slovy a mluví o použití světlometů, rozmístěných nepravidelně kolem chráněného objektu.

Maximální vzdálenost prvního sledu světlometů od chráněného objektu je podle autora 8 km.

Major Pickert je toho názoru, že se použitím světlometů poloha chráněného místa útočníků neprozradí, protože všechny světlomety nesvíí současně.

S tímto názorem lze ovšem souhlasit jen potud, pokud je nálet proveden jen z jednoho směru.

Zároveň sluší připomenout, že nepravidelné umístění světlometů má své meze; světlometná sestava, má-li vyhovět možnosti střelby podle daného okruhu účinnosti baterie, nesnese pronikavých nepravidelností, zvláště je-li počítáno na střelbu do všech směrů se stejnou intenzitou.

Doslov.

Tímto článkem končím svůj referát o německém DPL. Chtěl jsem jen stručně poukázat na zásady, které Němci uplatňují v otázkách střelby, výcviku a použití DPL.

Soudobý stav německého DPL. nás plně přesvědčuje o tom, že Němci zhodnotili velmi důkladně své válečné zkušenosti a věnovali v posledních letech značné úsilí otázce přípravy střelby, kterou během války ještě plně nezdolali.

Uvážíme-li množství materiálu, jímž disponovali ke konci války, lze předpokládat, že i v přítomné době otázka kvantity nebyla zanedbána. K tomuto úsudku nás opravňují také novinářské zprávy, které mluví o železných protiletectvých hradbách, vybudovaných kolem měst německé říše.

Je pozoruhodné, že se ani obsazení Rakouska nedělo bez protiletectvého dělostřelectva. Objevilo se ve Vídni současně s jednotkami motomechanickými, mezitím co na letišti v Aspern přistaly mocné letecké síly.

Shodou okolností se stalo, že Němci měli v poslední době příležitost se přesvědčit o hodnotě svého nově vybudovaného DPL. v občanské válce španělské.

Pro zajímavost cituji zde úsudek generálmajora A. C. Temperleye, který píše v článku „Military lessons of the spanish war“:

„Protiletadlové zbraně, používané a dodávané Němci, byly velmi dokonalé. Německý generální štáb je s nimi velmi spokojen.

Jde především o 88 mm kanon p. l. s maximální výškou dostřelu 12 km a kadencí 15.

Dále je to 37 mm lehký kanon p. l., jehož bylo použito i k střelbě proti tankům.

Z materiálu, který Německo dodalo gen. Francovi, byla nejlepší protiletadlová děla; stejně hodnotné byly i výškoměry, jejichž výkonnost závisí ovšem na výcviku obsluhy."

Tato zpráva plně potvrzuje úsudek vyslovený na začátku tohoto pojednání: že si totiž Německo přes omezení stanovené versailleským mírem vybudovalo protileteckou obranu pozoruhodné hodnoty. Sluší též podotknout, že jí v přítomné době věnuje značnou pozornost, což plyne z výroků předních představitelů německé branné moci.

Letectvo u nás a v cizině.

Kapitán Ing. Leopold Janoušek:

Několik poznámek o nynější materiální situaci německého voj. letectva.

Druhé pololetí roku 1937 a doba nynější je pro německé voj. letectvo obdobím od jeho vzniku nejvýznamnějším: znamená hromadné přezbrojování jeho jednotek novým materiálem moderních výkonů. Tyto letouny, označené kromě hákového také černým válečným křížem bývalého Německa, tvoří nyní jádro, první sled německé „Luftwaffe“.

Tento letecký materiál, sám o sobě vynikajících technických kvalit, má za sebou také již válečné zkušenosti.

K tomu bylo použito občanské války ve Španělsku. Ta skýtá, hlavně zásahem cizích mocností na obou stranách, prostředí velmi vyspělé, které poměry občanské války značně převyšuje. Proto jsou zkušenosti tam získané zvlášť cenné a poučné.

Zdá se, že do jara letošního roku prošlo španělskou „pokusnou střelnici“ asi 150 německých letounů různých typů. A také početné množství německých letců, jejichž zkušenosti takto nabyté jsou neméně významné.

Svědectví z různých pramenů prokazují, že německá účast ve Španělsku je v přítomné době dobře organizována a vybavena nejlepším materiálem Třetí říše.

O použití nejmodernějších typů něm. letounů, jistě a především proto, aby byly válečně přezkoušeny, svědčí skutečnost, že do rukou vládních padl nyní po několika letounech typů Do. 17 a He. 111 také letoun typu Me. 109.

Tož, Heinkel He. 111 a B. F. W. Me. 109, vybavené motorovými jednotkami o 1000 k. s., jsou válečné letouny německých letek a obchodní vývoz jich nebyl dosud připuštěn.

Tento zákaz sám o sobě přesvědčuje o tom, že to jsou vlastní letouny „Luftwaffe“.

Německo chce takto zachovat pro své vlastní letecké jednotky výsledek tříleté práce svého leteckého průmyslu: výškový letecký motor s výkonností 1000 k. s., který je základem renovace jeho voj. letectva, neboť okolo motorových jednotek této výkonnosti je dnes vybudováno všechno vojenské letectvo, útočné i obranné.

Potřeba hromadné výroby tak silných leteckých motorů byla zřejmá již v roce 1934 z výkonů některých tehdejších letounů, tedy právě v době počátku nového něm. zbrojení. Na příkladech několikaletého úsilí techniků a průmyslu USA, Vel. Británie a Francie bylo možno počítat se vši určitostí s tím, že i Německo, třebaž zkrátí vývoj použitím zkušeností ostatních států, bude potřebovat několik let k dosažení tohoto cíle. Dnes vidíme, že potřebovalo k tomu plná tři léta. Tato skutečnost je také příkladnou ukázkou podřízenosti veškerého jednání technickému vývoji.